

Sagen forelægges Nævningerne. Den ærede Justitsminister har i sit Foredrag igaar søgt at forsvare Lovudkastets Bestemmelse ved at gjøre den Betragtning gjældende, hvad den Sigtede stod sig bedst ved, men dette forekommer mig ikke at være det egentlige Spørgsmaal; mig forekommer det Væsentlige at være, at man ikke i den nye Retspleie skal indføre Noget, som staaer i Strid med Principet for den hele øvrige Retsorganisation; det er principstridigt at overlade til Retten at afgjøre et saadant Spørgsmaal som det, der her er omtalt i § 264, nemlig om Beviserne ere af den Svag-
hed, at den Sigtede strax skal frifindes; dette maa ansees for principstridigt, og dette antager jeg er Grunden, hvorfor de ærede Talere saa stærkt have udtalt sig derimod.

Forfaavidt den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (E. Nimeslad) har troet at finde Forsvaret for dette Kapitel om Beviset i den Omstændighed, at det kunde befrygtes, at Nævningerne, navnlig i Begyndelsen, naar den Institution traadte i Kraft, vilde være tilbøjelige til at dømme den Anklagede skyldig, da troer jeg ikke, at der er den allermindste Grund til at antage dette; skulle vi antage Noget, troer jeg, at det snarere maatte være, at Nævningerne ville have for stor Tilbøjelighed til at frifinde; men jeg troer, at der slet ikke er nogen Grund til at befrygte det Ene eller Andet, vi maae have den Tillid til Nævningerne, at naar de faae en Sag til Paaljendelse, ville de hverken have Betænk-
lighed ved at frifinde eller være tilbøjelige til at domfælde, men at de med den fornødne Samvittighedsfuldhed ville afgive deres Votum paa en saadan Maade, at det fuldkommen tilfredsstillter Retsfærdighedens Fordringer.

Kapitel II indeholder Bestemmelser om ny Forsøgning af en Sag, der er endelig paa-
kjendt. Det er ikke uden en høi Grad af Tvivl, at jeg kan gaae ind paa de Bestemmelser, som indeholdes i dette Kapitel. Under den bestaaende Lovgivning have vi aldeles ikke kjendt til det Tilfælde, at en Sag, naar den er endelig paa-
kjendt, kan foretages paany, og jeg frygter for, at man ved at indføre saadanne Bestemmelser strax erklærer, at man nærer nogen Mistanke til Paalideligheden af de Re-

sultater, som indeholdes i Dommen; men jeg vil imidlertid erkjende Hensigtsmæssigheden af den første Bestemmelse i § 345, som gaaer ud paa, at naar en Anklaget er frifundet ved endelig Dom, kan ny Forsøgning finde Sted, naar det maa antages, at den Anklagede har bevirket Frifindelsen ved at formaae Nogen til falske Vidnesbyrd, ved at fremlægge falske Dokumenter, ved med List eller Magt at fjerne eller tilintetgjøre Beviser eller ved andre strafbare Midler; i saadanne Tilfælde finder jeg det fuldkommen rigtigt, at der aabnes Udgang til, at en saadan Forbryder paany sættes under Tiltale, og at en saadan Sag bringes under en ny Afgjørelse, ligesom jeg ogsaa finder det hensigtsmæssigt, at der er sat en vis Grændse, nemlig 2 Aar, for den Tid, inden hvilken ny Forsøgning kan finde Sted.

Naar det derimod hedder i § 346, at naar Nogen er sælbt ved endelig Dom, kan han selv om den idømte Straf allerede er fuldbyrdet, eller dens Fuldbjærdelse paabegyndt, anbringe paa ny Forsøgning, naar der efter Sagens Paadømmelse er fremkommen nye Bevisligheder af en saadan Betydning, at der er begrundet Høie til at antage, at det vilde have ledet til hans Frifindelse eller idetmindste til Idømmelsen af en ringere Straf, saa kan jeg ikke erklære mig enig deri, idet Bestemmel-
sen indeholder saadanne almindelige Udtryk, at jeg maa finde det i høieste Grad utilraadeligt, at en saadan Revision af en Sags Behandling kan finde Sted, endogsaa kun for Idømmelse af en ringere Straf. Jeg har nu maakt en forstærket Frygt for denne Bestemmelse paa Grund af de Erfaringer, jeg i min Stilling som Direktør ved en Straffeanstalt har havt Leilighed til at gjøre, nemlig ved oftere at erfare, at Forbryderne ere meget tilbøjelige til at ønske, at deres Sag foretages paany, selv i saadanne Tilfælde, hvor de ere dømte af Høiesteret, og hvor det er aldeles klart, at Revisionerne for den begaaede Forbrydelse have været tilstede, og at Dommen er retfærdig; men skal en saadan Bestemmelse, som her er foreslaet, komme ind i Loven, saa ville Fordringerne om Revision af de endelig paa-
kjendte Sager komme med en ganske anden Styrke og Betydning, end hidtil har været Tilfældet.